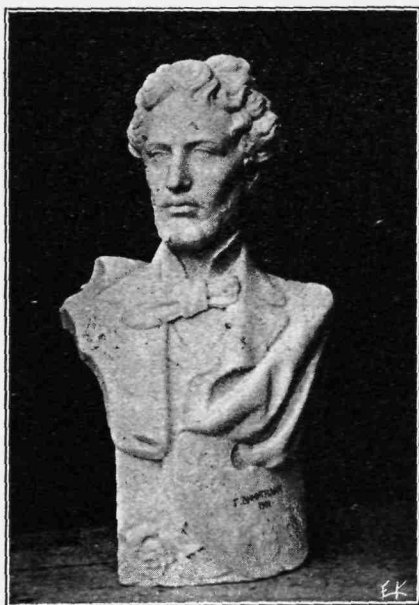

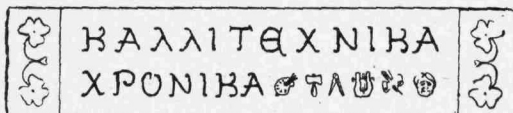

Γ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ. Προτομή Κ. Κρήτη.

Χωρίς καρδιά. χωρίς ψυχή
Πώς ήθελα νά ζούσα!
'Αχ! πόσο έποθοῦσα
Τὴ μαύρη λύπη, τὴ χαρά
Ποτὲ νὰ μὴ γροικοῦσα,
Σὰν τὸ δενδρὶ νὰ ζοῦσα.

Γι' αὐτὴ τὴν ἀτιμὴν ψυχή
Τί ἔχω ὑποφέρει
'Ενας Θεὸς τὸ ξέρει,
Καὶ γιὰ τὴ μαύρη μου καρδιά
Τί ἔχω περασμένα
'Αλλοῖμον' ἀπὸ μένα!

Μ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

ΕΝ Ζακύνθῳ πρὸς τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ τῆς λεγομένης Σαλιτσάδας παρὰ τῷ Ἀγίῳ Νικολάῳ εἰς τὸ Ψήλωμα-νῦν ὁδὸν Φιλικῶν-ἄγουσαν εἰς τὸ Τσιλιθὶ εἰς θέσιν Μαρμαρία καὶ εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ γηλόφου Ἀκρωτήρι καὶ ὠρισμένως εἰς τὴν τοποθεσίαν «'ς τοῦ Μπέμπου», φαίνονται τὰ λείψανα σπηλαίου ἔχοντος τὴν σήμερον πλάτος ἑπτὰ μέτρων καὶ μῆκος τεσσάρων καὶ κατὰ τὴν εἰσόδον ὀλίγα λείψανα κτιρίου δηλοῦντος ὅτι ἡ εἰσὸς ἦτο κτιστή. Ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ ἀγνώστῳ εἰς πλείστους καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἀείμνηστον ἱστορικὸν Χιώτην ὑπῆρχεν ἐκκλησίδιον ἀφιερωμένον εἰς τὴν Ἀγίαν Αἰκατερίνην. Τὸ θυσιαστήριον τοῦτο ἦτο παλαιότατον καὶ ἕνεκα τῆς γεωλογικῆς κατασκευῆς τοῦ γηλόφου, ὄντος πλειοκαίνου

διαπλάσεως, ἔπαθε πολλὰ ἐκ τῶν σεισμῶν, οἵτινες τέλος ἔκαμον τὸ σπήλαιον ὄχρηστον, διὰ θυσιαστήριον. Ἐπὶ τῆς εἰσόδου ὑπῆρξεν ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή:

Ἱερώνυμος Ἀθηναῖος τοῦ Σηκοῦρου
συμβίον ἀνάκτισμα ἐν ἔτει α χ α'

Ἡ εἰστιχὸς αὕτη ἐπιγραφή δηλοῖ ὅτι τὸ ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐκκλησίδιον ἀνφοδομήθη τῷ 1620. Εὐτυχῶς ἡ ἐπιγραφή σώζεται τὴν σήμερον εἰς ἀνώφλιον, μελανόν ἐκ τοῦ καπνοῦ, πενιχροτάτης οἰκίας πτωχοῦ χωρικοῦ κειμένης ὀλίγα βήματα μακρὰν τοῦ σπηλαίου. Ὁ συνθέσας τὴν ἐπιγραφὴν θὰ ἦτο ἀνὴρ λόγιος. Ἡ διὰ τοῦ η γραφὴ τοῦ κυρίου ὀνόματος Σηκοῦρος, ὡς γράφεται ἐν τῇ ἐπιγραφῇ εἶνε ὀρθότερα τῆς διὰ τοῦ υ ὡς συνήθως γράφεται ὁ Συγοῦρος, ἀφοῦ τὸ φραγκικὸν γράφεται Segur. Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ὑπάρχει καὶ ἡ λέξις ἀνάκτισμα=ἀνοικοδόμησις, λέξις μὴ ὑπάρχουσα οὔτε εἰς τὸ λεξικὸν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης τοῦ Λιδδέλλου καὶ Σκώττου, κατὰ τὴν λαμπρὰν ἔκδοσιν τὴν κατ' αὐτὰς γενομένην μετὰ προσθηκῶν ἐν Ἀθήναις, οὔτε εἰς τὴν Συναγωγὴν νέων λέξεων ὑπὸ τῶν λογίων πλασθεῖσῶν τοῦ μακαρίτου φίλου Στεφάνου Α. Κυμανούδη. Ἀφοῦ ἔχουμεν τὸ ῥῆμα ἀνακτίζω δὲν εἶνε ἀπορριπτέον καὶ τὸ ὄνομα ἀνάκτισμα.

ΣΠ. ΔΕ ΒΙΑΖΗΣ

Γ. ΒΙΤΑΛΗΣ

Ἡ «Πινακοθήκη» ἔγραψε ἐν τῷ προηγουμένῳ αὐτῆς φύλλῳ ἐπιμνημοσύνης λέξεις περὶ τοῦ θανόντος ἐπιφανοῦς γλύπτου Βιτάλη καὶ ἰδίᾳ περὶ τοῦ τελευταίου τοῦ ἔργου, τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ἀβέρωφ.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἤδη τῆς δημοσιεύσεως τῆς